

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyní Mgr. et Mgr. Lenky Bahýľové, Ph.D., a Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobkyně: **TipTV production s.r.o.**, IČO: 014 41 558
sídlem Podedvorská 1493, 198 00 Praha
zastoupena advokátkou Mgr. Michaelou Folberovou
sídlem Boloňská 602, 109 00 Praha

proti

žalované: **Česká obchodní inspekce**
sídlem Štěpánská 15, 120 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí Ústředního inspektorátu České obchodní inspekce ze dne 9. 3. 2017, č.j. ČOI 148426/16/O100/ 1000/16/17/Ber/Št

takto:

- I. Rozhodnutí Ústředního inspektorátu České obchodní inspekce ze dne 9.3.2017, č.j. ČOI 148426/16/O100/10000/16/17/Ber/Št a rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorátu Středočeského a Hl. města Prahy ze dne 2.8.2016, č.j. 10/0998/15/34 jsou nicotná.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobkyně advokátky Mgr. Michaely Folberové.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí Ústředního inspektorátu České obchodní inspekce ze dne 9. 3. 2017, č.j. ČOI 148426/16/O100/1000/16/17/Ber/Št (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo na základě podaného odvolání částečně změněno a částečně potvrzeno rozhodnutí České

obchodní inspekce, inspektorátu Středočeského a Hl. města Prahy ze dne 2. 8. 2016, č. j. 10/0998/15/34 (dále též jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím, ve spojení s napadeným rozhodnutím, byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 140 000 Kč za správní delikt podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 27. 12. 2015 (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), kterého se měla dopustit tím, že dne 24. 4. 2015 v rámci pořadu „Poznej svůj osud“, odvysílaného na televizní stanici TV Relax v čase od 12:15 hodin do 14:35 hodin, opomenula uvést pro spotřebitele důležitý údaj, že účtovaná cena 70 Kč za jednu minutu hovoru, včetně DPH, na telefonní lince 906 70 30 70, automaticky nezaručuje, že každý volající bude přepojen do studia, tedy jako prodávající ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele porušila zákaz používání nekalých obchodních praktik, když ve smyslu ust. § 4 odst. 1 a 3 zákona o ochraně spotřebitele ve spojení s ust. § 5 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele opomenula uvést důležitý údaj ve smyslu ust. § 5 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele, který po ní s přihlédnutím ke všem okolnostem bylo možno spravedlivě požadovat, a toto jednání bylo v rozporu s požadavky odborné péče, kterou bylo možné od ní ve vztahu ke spotřebiteli rozumně očekávat, neodpovídalo poctivým obchodním praktikám a zároveň bylo způsobilé podstatně ovlivnit rozhodování průměrného spotřebitele tak, že ten mohl učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil.
3. Žalobkyně v první řadě namítala nepříslušnost České obchodní inspekce (dále též jen „ČOI“) k vydání rozhodnutí v této věci. Podle žalobkyně je základní dozor nad dodržováním povinností stanovených zákonem o ochraně spotřebitele svěřen ČOI, s výjimkami stanovenými v zákoně o ochraně spotřebitele. Podle § 23 odst. 10 zákona o ochraně spotřebitele se při výkonu dozoru v oblasti regulace reklamy, která je nekalou obchodní praktikou podle tohoto zákona, postupuje podle zákona o regulaci reklamy. Dozor nad dodržováním povinností stanovených zákonem o ochraně spotřebitele dle zákona o regulaci reklamy a zákona č. 231/2001 Sb., o rozhlasovém a televizním vysílání (dále jen „zákon o rozhlasovém a televizním vysílání“) vykonává RRTV a ČOI tuto pravomoc v tomto řízení nemá; k tomu žalobkyně odkázala na komentář k ust. § 23 zákona o ochraně spotřebitele a na rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 7.2.2017, č.j. RRTV/4201/2017-rud, sp. zn. 2016/714/RUD/Tip, které k žalobě přiložila.
4. Žalobkyně dále namítla porušení zákazu dvojího trestání, porušení zásad správního trestání, vady v procesním postupu, nepřezkoumatelnost, nesprávné právní posouzení věci, jakož i nepřiměřenou výši pokuty. Uvedené námitky v žalobě podrobně rozvedla.
5. Žalovaná navrhla, aby byla žaloba zamítnuta. K namítané věcné nepříslušnosti uvedla, že bylo sankcionováno jednání, kterého se žalobkyně dopustila v samotném průběhu televizního pořadu, do kterého bylo možno volat za účelem předpovídání budoucnosti, a to právě jen po dobu trvání pořadu. Posuzované informace uvedené na televizní obrazovce v průběhu pořadu tak byly nabídkou na uzavření smlouvy o poskytnutí služby „předpovídání budoucnosti“, kterou spotřebitel akceptoval zavoláním do studia. Podle názoru žalované se nejednalo o reklamu, nýbrž o poskytování služby, tudíž žalovaná byla věcně příslušná k doзору a vedení správního řízení. Žalovaná se též vyjádřila k ostatním námitkám žalobkyně.

6. Soud se primárně zabýval námitkou žalobkyně, že ve věci rozhodoval věcně nepřislušný orgán. Pro posouzení této námítky bylo klíčové řešení otázky, zda jednání žalobkyně bylo televizní reklamou (jak uváděla žalobkyně) nebo zda se jednalo o nabídku k uzavření smlouvy o poskytnutí služby („předpovídání budoucnosti“), jak uváděla ČOI.
7. Podle § 23 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele *dozor nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem provádí Česká obchodní inspekce, s výjimkou dozoru podle odstavců 2, 3, 4, 7 až 11 a 15.*
8. Podle § 23 odst. 10 zákona o ochraně spotřebitele *při výkonu dozoru v oblasti regulace reklamy, která je nekalou obchodní praktikou podle tohoto zákona, se postupuje podle zákona o regulaci reklamy.*
9. Podle § 1 odst. 2 zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o regulaci reklamy“), *se reklamou se rozumí oznámení, předvedení či jiná prezentace šířená zejména komunikačními médii, mající za cíl podporu podnikatelské činnosti, zejména podporu spotřeby nebo prodeje zboží, výstavby, pronájmu nebo prodeje nemovitostí, prodeje nebo využití práv nebo závazků, podporu poskytování služeb, propagaci ochranné známky, pokud není dále stanoveno jinak.*
10. Podle § 2 odst. 1 písm. r) zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů *se pro účely tohoto zákona rozumí teleshoppingem přímá nabídka zboží, a to včetně nemovitého majetku, práv a závazků, nebo služeb, určená veřejnosti a zařazená do rozhlasového či televizního vysílání za úplatu nebo obdobnou protihodnotu.*
11. Z popisu skutku, za nějž byla žalobkyně v posuzované věci poškozena, je jasně seznatelné, že ze strany žalobkyně se jednalo o přímou nabídku služeb v rámci televizního vysílání za úplatu, tj. o takzvaný teleshopping. Žalované tedy lze přisvědčit, že se jednalo o nabídku služeb, avšak ta probíhala v rámci televizního vysílání ve formě teleshoppingu.
12. Zákon o regulaci reklamy pojem teleshopping neobsahuje. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19.11.2015, č.j. 2 As 218/2015-62, na nějž postačí v podrobnostech odkázat, nicméně na základě zevrubné analýzy tohoto pojmu dospěl k závěru, že teleshopping, v jehož rámci je učiněna přímá nabídka služby (byť zde se jednalo o hru o cenu), spadá pod definici reklamy podle § 1 odst. 2 zákona o regulaci reklamy, neboť podporou podnikatelské činnosti, resp. podporou poskytování zboží a služeb ve smyslu tohoto ustanovení je též propagace zboží či služeb přímou nabídkou k jejich koupi. Z uvedeného závěru, s nímž se Městský soud v Praze ztotožňuje, tedy vyplývá, že zakázané nekalé obchodní praktiky, dochází-li k nim v rámci teleshoppingu, tj. v rámci přímé nabídky služby v televizním vysílání za úplatu, jako tomu bylo i v nyní posuzované věci, je nutno postihovat v režimu zákona o regulaci reklamy.
13. Podle § 7 písm. a) zákona o regulaci reklamy je orgánem příslušným k výkonu dozoru nad dodržováním tohoto zákona pro reklamu šířenou v rozhlasovém a televizním vysílání Rada pro rozhlasové a televizní vysílání. Pokud tedy rozhodnutí, jímž byla žalobkyně trestána za reklamu, která měla být nekalou obchodní praktikou, vydala Česká obchodní inspekce, bylo toto rozhodnutí vydáno orgánem k tomu věcně nepřislušným, neboť České

obchodní inspekci nepřisluší vykonávat dozor v oblasti regulace reklamy, která je nekalou obchodní praktikou podle zákona o ochraně spotřebitele.

14. Uvedenému závěru odpovídá též správní praxe Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, o níž svědčí žalobkyní odkazované a k žalobě přiložené rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 7.2.2017, č.j. RRTV/4201/2017-rud, sp. zn. 2016/714/RUD/Tip, kterým byla žalobkyni uložena podle § 8a odst. 2 písm. b) a podle § 8a odst. 6 písm. c) zákona o regulaci reklamy pokuta ve výši 10 000 Kč za porušení ustanovení § 2 odst. 1 písm. b) zákona o regulaci reklamy, kterého se dopustila „*žadáním reklamy/teleshoppingového bloku uvozeného znělkou Vědmy radí, který byl odvysílán dne 27. 5. 2016 v úseku 12:17:43-14:45:01 hodin na programu RELAX, a který je nekalou obchodní praktikou podle zvláštního předpisu, tj. podle ustanovení § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, a to tím, že v rámci teleshoppingového bloku nebyli diváci výslovně upozorněni písemně na obrazovce, že po celou dobu spojení na telefonní lince bude účtována cena hovoru 70 Kč/min., jak je to deklarováno v dokumentu Podmínky Volání na zpoplatněné linky na internetové stránce <http://www.vedmy.cz/>, a že nebyli informováni, že po celou dobu telefonického spojení jim nebude poskytována ezoterická služba po telefonu, ale v některých úsecích namísto toho služba čekání na další spojení bez ezoterického obsahu, nebo případně služba pohovoru s dramaturgem. Tímto jednáním mohlo dojít k podstatnému narušení ekonomického chování spotřebitele, neboť pokud by byl v souladu s Podmínkami informován o tom, že po celou dobu telefonického spojení mu bude účtována zvýšená sazba a že namísto poskytování ezoterické služby mu nemusí být poskytována služba žádná, mohl své rozhodnutí zavolat na dané telefonní číslo důkladně zvážit či úplně přehodnotit. Spotřebitel tak mohl na základě zhlédnutí předmětného teleshoppingu učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil.*“ Za obdobné jednání, jehož se dopustila o rok později, byla žalobkyně potrestána Radou pro rozhlasové a televizní vysílání, tj. k tomu příslušným správním orgánem.
15. Soud tedy dospěl k závěru, že v posuzované věci byl dán absolutní nedostatek věcné příslušnosti, neboť napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí jemu předcházející, nevydal orgán k tomu určený (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.1.2005, č.j. 1 Afs 1/2004-58. S ohledem na tento závěr již nebylo nutné zabývat se ostatními námitkami žalobkyně, neboť absolutní nedostatek věcné příslušnosti je vadou, která způsobuje nicotnost napadeného rozhodnutí (§ 77 odst. 1 správního řádu).
16. Podle § 76 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) platí, že pokud soud zjistí, že rozhodnutí trpí takovými vadami, které vyvolávají jeho nicotnost, vysloví rozsudkem tuto nicotnost i bez návrhu. K takovému postupu proto soud přistoupil a výrokem I. vyslovil nicotnost napadeného rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňového. Učinil tak bez jednání, neboť v případě vyslovení nicotnosti soud k takovému postupu zákon opravňuje (srov. § 76 odst. 3 s.ř.s.)
17. Výrok II. o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, a proto jí soud přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem tvořených jednak zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3 000 Kč a dále náklady za zastoupení advokátkou za dva úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí věci, sepsí žaloby) a dva režijní paušály po 300 Kč, celkem tedy 6 800 Kč podle ust. § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů

a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Celková výše žalobkyni přiznaných nákladů tak činí 9 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. června 2020

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu